

var Indførselen og Udførselen i 1858 i Aalborg 64,700,000 Pbd., i Aarhus 73,600,000 Pbd. og i Randers 80,800,000 Pbd. Jeg haaber altsaa, at man ikke behøver at betragte det, som en vis sentimental Følelse for Randers, naar man siger Randers! Randers! Randers! Men naar der er Tale om en Bane og om forskellige Planer med Hensyn til denne Banes Anlæg, saa kan man ikke undlade, naar man vil gaae fornuftig frem, at tage Hensyn til et Sted, hvor der findes saa betydelige Omsætninger som de, der virkelig finde Sted i Randers, som indtager en saa betydelig Plads med Hensyn til Indførsel og Udførsel o. s. f. Derfor siger jeg, at, naar vi tage Hensyn til de virkelig stedfindende Forhold, naar vi tage Hensyn til den betydelige Omsætning, der findes paa dette Sted, da vil det være naturligt at drage denne Plads ind i Jernbanenettet, da det vil gjøre, at vi have en virkelig mindre Risiko, uagtet den nominelle Garant er højere. Jeg troer, at dette vil være tilstrækkeligt oplyst ved, hvad jeg her har bemærket, og jeg har et stort Haab om, at den ærede Rigsdagsmand for Holbet Amts 2den Valgkreds (Esbjerg) idetmindste har en Fornemmelse af, at denne Mening vil trænge igjennem her i Salen. Han begyndte sidst at tale Lybsk, han citerede Siegfried v. Lindenbergs, og naar den ærede Rigsdagsmand vil lægge Mærke dertil, saa vil han kunne overbevise sig om, at dette næsten altid hendes ham, naar han har en Forudsættelse af, at den Mening, der er hans modsat, vil vinde Bifald i Thinget; jeg har derfor virkelig et godt Haab om, at den hans modsatte Mening i denne Sag vil trænge igjennem. Som sagt laa Spørgsmaalet for os i en anden Skikkelse, laa det for i det Hele taget, og var det ikke indskrænket til et saadant enkelt Punkt, da vilde jeg have større Tvivl, men naar man vil have en Bane i Jylland, da kan man ikke undlade at tage Hensyn til, hvor $\frac{1}{15}$ eller $\frac{1}{16}$ af hele Kongeriget's Omsætning finder Sted; dertil tiltroer jeg Thinget altformegen Upartheden og ligelig Kjærlighed til alle Landsdelene.

Men, siger man, det præjudicerer jo denne Længdebane, denne store Verdensbane for Stan-

binavien, som skal føre sine Varer fra Frederikshavn ned til Havnen ved Ballum; ja, der er Mogle, der tillægge den en langt større Betydning i det virkelige Liv, og jeg vilde ønske, at det vilde være saa. Men lader os tage Hensyn til de stedfindende Forhold, lader os nu ikke tage Hensyn til Banen — Banen den skal jo være til for Menneskenes Skyld, Banen skal jo i og for sig selv ikke have nogen Fordring, men det er de Mennesker, som skulle benytte denne Bane, det er de Mennesker, der boe derovre, som færdes derovre, som vi maae tage Hensyn til. Naar vi nu vælge en nogenlunde lige Vej til Randers fra Aarhus, saa vil det for den Befolkning, der boer nord og syd for disse Punkter have nogen Interesse. Det vil have en stor Interesse for alle dem, der boe syd for Aarhus og skulle nordpaa, enten til Randers eller Hobro eller Mariager o. s. v., selv kun paa dette Stykke Vej at kunne benytte Jernbanen, og med dem, der boe nord for Aarhus, vil det Samme være Tilfældet. Det forekommer mig derfor, at det ikke alene for disse Nærmestliggende, men ogsaa for den Mængde Mennesker, der færdes frem og tilbage paa denne Vej, har en Interesse, at denne Bane kommer istand, og ligeledes, at man betragter denne Bane urigtig, naar man anseer Aarhus for et ligegyldigt Punkt. For mig staaer den Bane, hvorom der her er Tale, som en Fortsættelse af Banen fra Kjøbenhavn til Korsør til Aarhus, som det egentlige Hovedpunkt for al Communication og Forbindelse i Jylland, hvorfra den vil fortsættes heelt op til det ypperste Vesten, dersom dette Forslag maatte blive til Lov.

Fischer: Dersom det maatte være mig tilladt at betjene mig af et Udtryk, som en æret Minister brugte for et Par Dage siden, saa vilde jeg sige, at Planen til en Længdebane har det Held at kunne glæde sig ved den ærede sidste Talers Bifald, men ikke ved hans Stemme. Den ærede sidste Taler har gjentagne Gange billiget Planen til en Længdebane, og særlig har han henvendt Opmærksomheden paa det Forslag, jeg har tilladt mig at stille, men ikke desto mindre fremgaaer det klart, at den ærede Rigsdagsmand dog ikke vil stemme